

[Statsministeren.]

Men der er ét reformområde, jeg gerne vil gøre et par bemærkninger om, og det er regeringens plan om indførelse af en værdifast tillægspension, omfattende alle, der har været aktive i samfundet, også de selvstændige. Denne ordning er nemlig noget helt andet end det, der kunne blive tale om ved at udvide den nuværende begrænsede ATP-ordning. Bl. a. skal tillægspensionen efter regeringens plan være væsentlig større end det, den nuværende ATP-ordning omhandler, gøres større efter svensk mønster, som det allerede er gennemført i Sverige. Formålet skulle være bl. a. at gøre den nedgang i levestoden, som den enkelte og hans familie kommer ud for, når han fra at være aktiv går over til at blive pensionist, så lille som muligt. Det skulle gøres muligt for den enkelte og hans familie at føre sin levestandard videre over i pensionistlivet, så vidt det overhovedet lader sig gøre. Det er den ene ting. Den anden ting er, at den skulle være værdifast; det er den nuværende ATP ikke. Endelig skulle en sådan ordning finansieres ved indbetaling til fonds, fonds, der vil udgøre en kraftig forøgelse af opsparingen: her i landet og dermed bidrage væsentligt til at løse vore økonomiske problemer, nedbringe renten og skabe nye muligheder for finansiering af det sociale byggeri på bedre vilkår end dem, man kender i dag. Derfor er regeringens ATP-planer væsentlige, og jeg kan anbefale andre partier at beskæftige sig med disse planer.

Til det ærede medlem hr. Niels Westerby fra liberalt centrum vil jeg sige, at jeg synes, han holdt en positiv, liberal tale. Hans opfordring til politisk handling, der skaber den størst mulige økonomiske vækst her i landet, svarer til hensigten med regeringens samarbejdsopfordring. Den ærede ordfører vil gerne have et udvalgsarbejde om, hvordan man gør den økonomiske vækst så stor som muligt, sat i gang. Det tør jeg ikke tage stilling til på stedet — det kan jo ikke nægtes, vi har temmelig mange udvalg i forvejen — men på forhånd tiltaler det ærede medlems forslag mig. Betingelserne for at gøre den økonomiske vækst fra år til år så stor og så stabil som muligt er vel næsten det mest centrale udgangspunkt, man kan tage, og derfor vil det selv-

følgelig også være en videre bearbejdelse værd.

Det ærede medlem nævnte en række socialpolitiske forhold. Han ønskede især at fremdrage det, han kaldte de glemte grupper, de enlige, omfanget af og formen for børnetilskud o. s. v. Alt dette interesserer regeringen levende, er allerede taget op af socialministeren, og det kan ventes, at forslag bliver fremsat.

Jeg er helt enig i det ærede medlem hr. Niels Westerbys betragtning, at man skal ikke have hellige køer, og man skal heller ikke gøre kasseoverskudstankegangen forbundet med et ganske bestemt beløb til nogen hellig ko; men jeg er lige så enig med det ærede medlem i, at finanspolitikken kan ikke lægges på hylden.

Til det ærede medlem hr. Rosing vil jeg gerne rette en tak for hans udtalelser om; at det eventuelt kunne være nyttigt at få et statsministerbesøg i Grønland. Jeg kan være helt enig med det ærede medlem i, at en afstand mellem de egentlige statsministerbesøg på 12 år er alt for længe. Problemerne i Grønland er for store og udviklingen for hastig til, at en så lang periode bør hengå. Jeg har planer om at besøge Grønland til næste år. Det er et besøg, jeg har planlagt gennem nogen tid, og som jeg glæder mig meget til, og jeg håber, det kan have de gavnlige virkninger — også for min egen opfattelse af de grønlandske problemer — som det ærede medlem mente det ville få.

Til sidst vil jeg udtrykke min glæde over alle de positive synspunkter, der er kommet frem i denne debat. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er kommet flere positive synspunkter til orde, end jeg på forhånd havde turdet vente. Jeg vil gerne heri se udtryk for en vilje i det høje ting til at løse vore problemer i et sagligt samarbejde. Jeg håber, den kommende tids arbejde vil bekræfte dette håb, denne antagelse.

Formanden: I anledning af nogle korte replikker, der også inddrog formanden i debatten, følgende: jeg har ved tilrettelæggelsen af debatten fået det indtryk, at der var et ønske om at vente til i morgen med svartaler til ministrene, og det er i overensstemmelse med den talerordning, jeg anser hensigtsmæssig. Vi kan ikke med